

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010166
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4412010166.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubici Medveckej a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému O. T., pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005, o odvolaní okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch, proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17.02.2014 sp.zn. 1T/53/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03.09.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) napadnutým rozsudkom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaného O. T. (ďalej len obžalovaný) spod obžaloby okresného prokurátora Nové Zámky sp. zn. 1Pv 194/2009 zo dňa 22.03.2012, pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. číslo 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v O., na I. ceste XX, v areáli prevádzky firmy M. O., s.r.o. od presne nezisteného času, po 18.00 hod. dňa 10.10.2005 do 17.00 hod. dňa 12.10.2005, na nákladnom motorovom vozidle značky M. R XXX, rok výroby XXXX, červeno-hnedej farby, R.: P ev. č. NR - 593 DA, predtým odcudzenom neznámym páchatelom z oploteného uzavretého objektu pri križovatke ulíc N. a H. v I. - Y. hodnoty XX.XXX,XX eur (X.XXX.XXX,- Sk), ktorú chcel získať tak, že prostredníctvom zamestnancov firmy začal meniť vzhľad tohto odcudzeného vozidla tak, že došlo k rozobratiu ľahača, oblepeniu strechy, čela a zadnej časti kabíny fóliou, za účelom jej prelakovania a zakrytia žltó-hnedých pásov kabíny na červenú farbu, pretože nebolo dokázané, že uvedený skutok spáchal obžalovaný.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že od začiatku trestného stíhania nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu, pretože obžalovaný od počiatku trestného stíhania uvádzal, že nevedel, že ľahač M. bol odcudzený. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že ba sa sám obžalovaný podieľal na odcudzení uvedeného ľahača, pričom nebola preukázaná ani vierohodnosť výpovede svedka Y. V., pretože už v prípravnom konaní tvrdenia tohto svedka neboli potvrdené a to ani výpoveďou svedka O. F. a V. U..

Uvedený rozsudok odvolaním napadla okresná prokurátorka v I. E. (ďalej len prokurátor).

V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Nitra, ako súdu odvolacieho, keď predchádzajúci rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 26.11.2012 podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súd I. stupňa po vrátení veci druhostupňovým súdom na nové prejednanie a rozhodnutie, vykonal na

hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchmi svedkov O. F. a V. U. a nakoľko neboli ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, dokazovanie bolo vyhlásené za skončené a bolo udelené slovo na záverečné reči. Súd I. stupňa vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, pričom po preskúmaní odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, považoval za potrebné konštatovať, že súd I. stupňa veľmi stručne zopakoval to, čím bol zdôvodnený predchádzajúci rozsudok a konštatoval, čo bolo dôvodom vydania zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitre.

V odôvodnení napadnutého rozsudku vyhodnotil len tie dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2014, teda výpoveď obžalovaného, svedkov Viktora F. a V. U., v kontexte s výpoveďou svedka Y. V. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá výpoveď tohto svedka bola jedinou procesne použiteľnou výpoveďou v trestnom konaní, nakoľko výpoveď tohto svedka nebolo možné uskutočniť, pretože zomrel. Súd I. stupňa poukázal na výpoveď svedka Y. V., pričom konštatoval, že nebolo preukázané, že by svedecká výpoveď tohto svedka bola vierohodná, pretože ide o svedka, ktorý bol vypočúvaný opakovane a už v prípravnom konaní bola podávaná rozporná výpoveď svedka, pričom jeho tvrdenia neboli potvrdené ani výpoveďou svedka O. F. a ani výpoveďou svedka U.. Z vyhodnotenia výpovede tohto svedka súdom I. stupňa vôbec nevyplýva, v čom mala spočívať rozporná výpoveď a pokiaľ bol vypočúvaný opakovane, je potrebné uviesť, že prvá výpoveď tohto svedka bola uskutočnená po začatí trestného stíhania ale pred vznesením obvinenia, bez prítomnosti obhajcu vtedy podozrivého obvineného. Druhá výpoveď zo dňa 10.08.2007 bola už uskutočnená po vznesení obvinenia a v prítomnosti obhajcu obvineného, kedy okrem iného svedok uviedol, že niekedy v noci, keď sedel na vrátnici prišiel do firmy kamión, ktorý šoféroval F.. Tento kamión nezapísal do knihy, lebo vo vnútri kamióna sedel aj obžalovaný, ktorého poznal. Súd I. stupňa sa vôbec nevysporiadal s touto svedka Y. V., hoci išlo o procesne spôsobilú výpoveď a priamy dôkaz proti obžalovanému. Súd I. stupňa sa úplne bezdôvodne zaoberal len čiastočným zdôvodnením dokazovania, ktoré bolo nariadené odvolacím súdom, teda výpoveďou obžalovaného zo dňa 17.02.2014 a výpoveďami vyššie uvedených dvoch svedkov, taktiež z uvedeného dňa.

Súd I. stupňa sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré boli v tejto veci vykonané a napriek tomu dospel k jednoznačnému záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Podľa názoru prokurátora nie je podstatné, či obžalovaný vedel alebo nevedel od začatia trestného stíhania o pôvode ľahača ale podstatnejšie bolo zaoberať sa tým, či o tom vedel v čase spáchania skutku. Opakovane poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by sa súd I. stupňa zaoberal jednotlivo vykonanými dôkazmi v kontradiktórnom procese, ktoré boli vykonané v pomerne veľkom rozsahu a nevyhodnotil ich ani v súhrne.

Súd I. stupňa sa teda dôsledne neriadil zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. a ani ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v zmysle ktorého povinnosťou súdu I. stupňa bolo stručne uviesť, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si odporovali.

Poukázal v plnom rozsahu na obsah pomerne rozsiahlej záverečnej reči, intervenujúcej prokurátorky na hlavnom pojednávaní dňa 17.02.2014, ktorá obsahuje vyhodnotenie relevantných dôkazov vykonaných v kontradiktórnom procese ako aj na tom, že boli vykonané také nepriame dôkazy, ktoré je potrebné vyhodnotiť ako súhrn nepriamych na seba logicky nadväzujúcich dôkazov, preukazujúcich, že skutok bol spáchaný, je trestným činom, tomuto trestnému činu zodpovedá použitá právna kvalifikácia a že skutok spáchal obžalovaný.

V konečnom dôsledku navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu okresnej prokurátorky v Nových Zámkoch podal obžalovaný, prostredníctvom obhajcu, vyjadrenia, v ktorom uviedol, že sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa uvedeným v napadnutom rozsudku. Prvostupňový súd po zrušení predchádzajúceho rozsudku vo veci opätovne konal v intenciách uznesenia odvolacieho súdu, vykonal dôkazy a to opätovné vypočutie obžalovaného a svedka F. a U., pričom tak obžalovaný ako aj uvedení svedkovia sa vo svojich výpovediach v plnom rozsahu pridŕžovali svojich predchádzajúcich tvrdení, ktoré uvádzali od začiatku trestného konania. Ich výpovede

vyvracali výpoveď dnes už zosnulého svedka V.. Podľa jeho názoru zdôvodnenie odvolania prokurátora je založené na domnienkach, pravdepodobnostiach a úvahách, čo sa týka preukazovania viny obžalovaného a nie na priamych alebo nepriamych dôkazoch. Ani jeden zo svedkov, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní nepotvrdili akúkoľvek účasť obžalovaného na spáchaní skutku, pričom nepreukázali ani to, že by sporný ťahač prijal obžalovaný a ani to, že by na jeho príkaz začali práce na ťahači. Preukázal sa práve opak, že práce na ťahači rozdeľovali iné osoby.

Navrhol preto, aby odvolací súd v zmysle § 319 Tr.por. odvolanie zamietol, pretože nie je dôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Trestná vec obžalovaného bola už predmetom rozhodovania Krajského súdu ako súdu odvolacieho, keď na podklade odvolania obžalovaného, uznesením zo dňa 29.05.2013 sp.zn. 2To/18/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil tomuto súdu s tým, aby v dostatočnej miere preveril obranu obžalovaného ohľadom prijímania sporného vozidla a to aj s ohľadom na výpoveď svedkov Ing. K. a X., popripade zadovážil ďalšie dôkazy, ktorými by bolo možné preveriť obranu obžalovaného, že sporné vozidlo neprijímal.

Odvolací súd, tak ako prokurátor, je toho názoru, že odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa nepostupoval v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., pretože v dostatočnom rozsahu neuviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Síce poukázal na to, že v predmetnej trestnej veci obžalovaného už raz rozhodol (tak, že obžalovaného uznal vinným z trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005 a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia) a tento rozsudok na základe odvolania obžalovaného bol zrušený a vrátený súdu I. stupňa a následne poukázal na výpovede obžalovaného a svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.02.2014. Odvolací súd však dospel k názoru, že aj keď súd I. stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku nerozobral všetky dôkazy a tieto následne nevyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., správne ustálil právne závery a obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Vo veci bolo vykonané dostatočne rozsiahle dokazovanie a to nielen výsluchom obžalovaného ale aj svedkov, ktorí mali potvrdiť alebo vyvrátiť obranu obžalovaného.

Obžalovaný počas celého konania popieral spáchanie skutku kladeného mu za vinu. Uviedol, že vlastníkom firmy je jeho otec O. T. st. a on vo firme vykonával len technika. Túto funkciu vykonával spolu s R.. F. K.. Čo sa týkalo predmetného ťahača svedok K. uviedol, že tento mal prevziať T. starší a mal dať príkaz na jeho kompletné prestriekanie. Nevedel však uviesť od koho sa to dozvedel. Nikto z vypočutých pracovníkov firmy M. O. s.r.o. nepotvrdil, že by predmetné nákladné motorové vozidlo mal do firmy priviesť obžalovaný, alebo že tento dal príkaz na jeho prestriekanie.

Počas dokazovania, vykonaného v prípravnom konaní a následne na hlavnom pojednávaní, bolo jednoznačne preukázané, že nákladné motorové vozidlo - ťahač značky M. R XXX sa dostal do areálu firmy M. O. s.r.o., avšak nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že ho tam doviezol obžalovaný, alebo že on bol dal príkaz na zmenu tohto ťahača jeho prestriekaním. Aj svedok N. X. potvrdil, že sa dozvedel od T. staršieho, že tento prebral auto, ktoré je potrebné kompletne prestriekať a na jeho pokyny tiež vyplňal preberací protokol.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukázal na výpoveď svedka Y. V., je potrebné uviesť, že uvedený svedok vypovedal dňa 10.08.2007, pričom v tejto jedinej výpovedi, pri ktorej bol obhajca, tvrdil, že v noci, keď bol na vrátnici, prišiel do firmy kamión, ktorý šoféroval F., pričom v uvedenom kamióne nikto nebol. Následne v tej istej výpovedi tvrdil, že tento kamión nezapísal do knihy príchodu z dôvodu, lebo vo vnútri kamióna sedel aj mladý T. (obžalovaný), ktorého poznal.

V samotnej tejto výpovedi svedka V., ktorý zomrel, sú rozpory, ktoré sa nepodarilo odstrániť ani ďalším dokazovaním po zrušení veci, keď svedok F. poprel, že by vôbec na hore uvedenom ťahači prišiel do firmy. G. svedok ako aj svedok U. potvrdili, že príkaz na prestriekanie ťahača dostali od majiteľa firmy O. T. st.

Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov odvolací súd dospel k záveru, že počas celého trestného konania nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorým by bolo preukázané že skutok, ktorý bol uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný a preto záver súdu I. stupňa, že obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. považoval za správny a zodpovedajúci zákonu.

V neposlednom rade odvolací súd upriamuje pozornosť na rozpory v napadnutom rozsudku , keď súd I. stupňa obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. a v závere odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza, že nebol preukázaný úmysel obžalovaného pre spáchanie žalovaného trestného činu. Uvedené pochybenie však nemalo vplyv na správnosť výroku napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.